

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010215
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2019 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného F. I. proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/36/2017 zo dňa 31.07.2019.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením z 31.07.2019 sp. zn. 3T/36/2017 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že ods. F. I. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní pätnásť mesiacov, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/36/2017 zo dňa 13.04.2017, právoplatným 16.05.2017, vykoná.

Zároveň prvostupňový súd rozhodol, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že 8 rokov je preňho veľa.

Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd na podklade vyššie uvedenej, riadne, včas a oprávnenou osobou podanej sťažnosti v súlade s § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku, a zistil, že sťažnosť ods. F. I. nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že ods. F. I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/36/2017 zo dňa 13.04.2017, právoplatným 16.05.2017, uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 aliena 2 Tr. zákona skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že skúšobná doba plynula od 17.05.2017 do 17.08.2018, a nie do 16.08.2018 ako uvádzal prvostupňový súd.

Pri skúmaní správania sa odsúdeného počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia prvostupňový súd správne zistil, že odsúdený v jej priebehu nevedol riadny život.

Uvedenému záveru svedčí zistenie, že ods. F. I. sa dňa 21.07.2018, teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, dopustil pokračujúceho zločinu lúpeže § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona, ktorá skutočnosť vyplýva z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/19/2019 z 06.03.2019, ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

V prvom rade je potrebné posúdiť, či odsúdený viedol riadny život, alebo či porušil podmienky stanovené zákonom.

Za vedenie riadneho života možno považovať iba také správanie sa, ktoré preukazuje dodržiavanie spoločenských a právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností.

Spáchanie tak závažného úmyselného trestného činu aj keď na konci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, preukazuje, že odsúdený spoločenské normy nedodržiaval a teda hrozba výkonom trestu uňho nebola dostatočná.

Týmto úvahám svedčí aj tá skutočnosť, že odsúdený svojim správaním vyvoláva konflikty v rodine a taktiež aj medzi občanmi, ktoré majú byť spôsobené jeho psychickou labilnosťou ako to plynie zo správy o povesti odsúdeného z miesta bydliska a vyjadrenia matky odsúdeného. Záveru, že odsúdený nerešpektoval spoločenské normy, konvenuje aj správa OO PZ v Medzilaborciach, podľa ktorej sa mal odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustiť 2 priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktoré boli prejednané v blokovom konaní, 1 priestupku proti verejnému poriadku, ktorý bol rovnako riešený v blokovom konaní a 3 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Vyššie spomenuté odsúdenie v kontexte vyššie rozvedených správ z miesta bydliska odsúdeného postačuje na to, aby bol vyvodенý záver, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život. Záver konajúceho súdu je tak správny a zodpovedajúci zákonu.

Rovnako správne postupoval prvostupňový súd, ak odsúdeného pre výkon uloženého trestu zaradil do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdený doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody ako to vyplýva z odpisu registra trestov, a tak uvedené zodpovedá zákonnému ustanoveniu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pretože odsúdený v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K sťažnostnej námietke odsúdeného, že 8 rokov je preňho veľa, odvolací súd uvádza, že súd v danej veci nerozhodoval o druhu a výmere trestu podľa zásad vyjadrených v ustanovení § 34 Tr. zákona a preto v konaní nebola posudzovaná ani primeranosť trestu. Predmetom vykonávacieho konania bolo rozhodnúť, či sa odsúdený osvedčil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Z uvedeného dôvodu preto jeho námietka spočívajúca v tvrdení, že 8 rokov je pre neho veľa, bola posúdená ako neopodstatnená.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia a z nich plynúce úvahy sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.